

РЕШЕНИЕ

№ 33259

гр. София, 25.08.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 47 състав, в
публично заседание на 12.06.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Катя Аспарухова

при участието на секретаря Евелина Пеева, като разгледа дело номер **4220** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл.19, ал.2 от ДОПК.

Образувано е по жалба на К. Г. Д., ЕГН [ЕГН], от [населено място] ул. Г., №29, ет. 2, ап. 5, чрез адв.К., срещу РЕВИЗИОНЕН АКТ (РА) №Р-22221422001297-091-001 от 25.11.2022г., издаден от Х. Б. М.– орган, възложил ревизията, и Б. К. С. – ръководител на ревизията, потвърден с РЕШЕНИЕ №251 от 23.02.2023г. на Директора на Дирекция „ОДОП“, с който РА на основание чл.19, ал. 2 от ДОПК е ангажирана отговорността му в качеството на управител на „ПИНОТ ТРЕЙДИНГ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], за задължения на дружеството в общ размер на 73 686.96лв. и съответните лихви в размер на 41 053.15лв., за вноски за държавното обществено осигуряване (ДОО) за осигурители за периодите от м. 02.2017г. до м. 05.2017г. м. 09.2017г., от м. 11.2017 г. до м. 04.2018 г. и от м. 07.2018г. до м. 11.2018г. в размер на 6 227.38 лв. и съответните лихви в размер на 2 920.27 лв.; за вноски за универсален пенсионен фонд (УПФ) за осигурители за периодите от м. 03.2017г. до м. 05.2017г., м. 09.2017г. от м. 11.2017г. до м. 04.2018г. и от м. 07.2018г. до м. 11.2018г. общо в размер на 1 584.26лв. и лихви в размер на 744.46лв. и за здравноосигурителни вноски за осигурители за периодите от м. 03.2017г. до м. 05.2017г., м. 09.2017г. от м. 11.2017г. до м. 04.2018г. и от м.07.2018г. до м.11.2018г. - общо в размер на 2 739,01лв. и съответните лихви в размер на 1 286.99 лв.

По изложените в жалбата съображения –се моли да се уважи същата. На първо място се изтъкват доводи за некомпетентност на потвърждаващото решение. Твърди се, че лицето Ж. Г. оправомощен със заповед №ЗЦУ-ОПР-53-01 от 01.12.2022г. /началник отдел „Обжалване“/ е упълномощен за периода да замества титуляра Е. П., за което няма доказателства, че е била в отпуск. Твърди се също, че РА е опорочен,тъй като от табличната част не е ясно по коя ал. на

чл.19 –ал.1 или ал.2 от ДОПК е ангажирана отговорността на лицето. Във връзка с правното основание се подчертава, че отговорността по чл.19 ДОПК е субсидиарна такава – за чужди задължения и се реализира при наличието на конкретни предпоставки. Не се оспорва, че лицето през периода за възникване на задълженията на дружество е управител на същото, но се оспорва укриването на факти и обстоятелства –основание за задълженията, тъй като същите макар да са установени с РА са във връзка с неподадени декларации. Твърди се, че лицето не е действало недобросъвестно и доколкото няма определение за това в данъчното законодателство- същото се свързва със знанието за укриването на тези обстоятелства. Сочи се, че не е налице нито хипотезата по чл.19, ал.2 от ДОПК, нито по ал.1 от ДОПК. Излага се твърдения във връзка с производството пред АС- Пловдив по дело 458/2019г. по обжалване на РА на дружеството вкл. има позоваване на изслушаната там СЕ касателно разпределената като дивидент сума. Сочи се, че изплатената като нетен дивидент сума на двамата съдружници К. Д. и М. М. са отразени в таблица, взета под внимание от вещо лице по делото на АС-Пловдив. Твърди се, че срещу РД е подадено частично уважено възражение, че има неточност и относно сумите. С оглед изложеното –се моли да се уважи жалбата, ведно с последиците.

Ответната страна чрез юрк.В. –оспорва жалбата и моли да се отхвърли. Прави и възражение по допустимостта ѝ доколкото лично на посочения от жалбоподателя имейл е направено връчването. Сочи, че е ирелевантно връчването на съдебен адрес. Претендира се юрк.възнаграждение.

Административен съд София град, I отделение, 47 състав, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Относно срочността на жалбата – не е спорно, че решението на Директора на ОДОП е получено по имейл от жалбоподателя на 27.02.2023г. /л.26 по делото/. С решението е указан 14-дневния срок на оспорване. Жалбата е подадена на 16.03.2023г. без данни да е по пощата. За датата на връчването - 27.02.2023г. като дата на поучаване и отваряне на имейла е била допусната С. от вещото лице инж.С.. Видно от заключението ѝ на л.360 и сл. по делото- НАП използват система за подписване и изпращане на документи ИС „Контрол“ от 21.07.2014г. като ако лицето е предоставило съгласие и имейл по посочения начин се връчва. Връчването се счита от изтеглянето и конкретно на 27.02.2023г. в 10.34 от ел.адрес е активиран линк за изпратеното на имейла [електронна поща] решение №251 от 23.02.2023г..

Следователно от 28.02.2023г. тече 14-дневния срок, който изтича на 13.03.2023г. и съответно жалба от 16.03.2023г. /както е входирана/ следва да е просрочена, но това връчване НЕ Е НАДЛЕЖНО, тъй като с жалбата си срещу РА – К. Д. е променил начина и адреса за връчване. Не е спорно, че до този момент РД /л.53/ е връчен на имейла, както и РА –и връчването е било надлежно.

С жалбата вх.№94-К-448 от 20.12.2022г. на л.75 депозирайки я К.Д. чрез адв.К. -е посочил адрес за връчване кантората на адв.К.. Следователно –се касае за променен начин на връчване, който ангажира ответника, поради което същият е следвало именно на адв.К. да изпрати съобщението за Решение №251. От връчване по чл.29, ал.2 /на имейл/ ДОПК РЛ е преминало към изявление за връчване по реда на ал.6 -на пълномощник. Съдебната практика е еднозначна, че с жалбата срещу РА може да се промени връчването от имейл конкретно на пълномощник адвокат /в този смисъла определение №13626 от 16-12-2024г. по адм.дело №11199/2024г. VIIо, определение №462 от 20.01.2025г. по адм.дело №11632/24г. VIIо, определение №11653 от 15.12.2022г. по адм.дело №11269/22г., Io, определение1277 от 07.02.2023г. по адм.дело №11906/22г. VIIо. Единствено, когато с жалбата има посочен и личен, и съдебен адрес –практиката допуска връчването на който и да е от двата адреса /определение №12580 от 25.09.2019г. по адм.дело №10655/2019г. I от.д на ВАС/, какъвто не е настоящия случай, доколкото е посочен адреса на оспорващия като част от

личните му данни, но не и като адрес за връчване. Изрично е визирано връчването да е на адв.К.. Съдът е задължил повторно в протоколно определение от 08.05.2026г. ответника да посочи има ли връчване на този адрес –и подобни доказателства не са ангажирани вкл. и в това съдебно заседание юрк.В. е заявила, че не се откриват такива.

По съществото на жалбата от фактическа страна се установи следното:

На жалбоподателя е ангажирана отговорността по чл.19 от ДОПК за задължения на „Пинот Трейдинг“ЕООД в общо размер на 130 242,48лв. /главница и лихви/, от които: за данък върху дивидентите и ликвидационните дялове на местни и чуждестранни физически лица за периодите 2016г. и от м. 01.2017г. до м.09.2017г. общо в размер на 73 686.96лв. и съответните лихви в размер на 41 053.15лв., за вноски за държавното обществено осигуряване (ДОО) за осигурители за периодите от м. 02.2017г. до м. 05.2017г. м. 09.2017г., от м. 11.2017 г. до м. 04.2018 г. и от м. 07.2018г. до м. 11.2018г. в размер на 6 227.38 лв. и съответните лихви в размер на 2 920.27 лв.; за вноски за универсален пенсионен фонд (УПФ) за осигурители за периодите от м. 03.2017г. до м. 05.2017г., м. 09.2017г. от м. 11.2017г. до м. 04.2018г. и от м. 07.2018г. до м. 11.2018г. общо в размер на 1 584.26лв. и лихви в размер на 744.46лв. и за здравноосигурителни вноски за осигурители за периодите от м. 03.2017г. до м. 05.2017г., м. 09.2017г. от м. 11.2017г. до м. 04.2018г. и от м.07.2018г. до м.11.2018г. - общо в размер на 2 739,01лв. и съответните лихви в размер на 1 286.99 лв.

Ревизията е започнала със Заповед за възлагане на ревизия (ЗВР) №Р-22221422001297-020-001/17.03.202г., връчена на 15.04.2022 г., изменена със Заповед за изменение на ЗВР №Р-020-002/13.07.2022г., с която е възложено извършването на ревизия на К. Г. Д., в качеството на управител на „ПИНОТ ТРЕЙДИНГ“ ЕООД за ангажиране на отговорността му по реда на чл. 19 от ДОПК. за задължения на дружеството за данък върху дивидентите и ликвидационните дялове на местни и чуждестранни физически лица за периодите от 01.01.2016г. до 30.09.2017г., ДОО за осигурители за периодите от 01.12.2016г. до 30.11.2018г., за ЗОВ за осигурители за периодите от 01.12.2016г. до 30.11.2018г., за вноски в универсален пенсионен фонд за периода от 01.12.2016г. до 30.11.2018г. и за корпоративен данък за периодите от 01.12.2016г. до 31.12.2020г..

Тези заповеди са издадени от Х. Б. М. на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ГД на НАП- С., оправомощен със Заповед №РД-01-128/18.02.2020г. на директора на ТД на НАП С..

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад (РД) №Р-2222-Н22001297-092-001/31.10.2022г., срещу който е подадено възражение прието за основателно касателно възражението за изтекла ПД /погасителна давност/ по отношение на задълженията за данък върху дивидентите и ликвидационните дялове на местни и чуждестранни физически лица за ревизирания период от 01.01.2016г. до 30.09.2016 г., /за I, II и III тримесечие на 2016 г./

Ревизията приключва с Ревизионен акт (РА) №Р-22221422001297-091-001 от 25.10.2022г. издаден от Х. Б. М., на длъжност началник сектор „Ревизии“, възложил ревизията, и Б. К. С., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП С. - ръководител на ревизията.

С РА -отговорността на Д. е ангажирана в качеството му на управител на дружеството във връзка със задължения на същото от 2016, 2017 и 2018г.. Посочено е, че процесната ревизия е първа.

Констатирано е, че К. Д. е управител на „Пинот Трейдинг“ ЕООД за периода от 21.12.2010г. до 27.01.2020г.. Посочено е, че собственици на капитала от 18.11.2010г. до 28.03.2016г. са К. Г. Д. /2 500лв./ и М. Г. М. / 2 500лв./. На 08.07.2016г. в Агенцията по вписвания е вписано прехвърляне на дяловете от М. Г. М. и К. Г. Д. на чуждестранно юридическо лице с фирма „1020648 В.С.“, установено в К.. Съгласно данните от Търговския регистър, управителите и съдружниците са М. Р. - главен изпълнителен директор и финансов управител от 28.03.2016г., и К. Д. - главен

финансов управител и оперативен управител от 28.03.2016г. до 27.01.2020г., впоследствие е вписана промяна, като е вписан А. М. - главен изпълнителен директор от 28.03.2016г. до момента. В хода на ревизията са предприети процесуални действия и са събрани доказателства, подробно описани в ревизионния доклад (от стр. 2 до 7), който по силата на чл.120, ал. 2 от ДОПК е неразделна част от издадения ревизионен акт. Същите се свеждат основно до събиране на данни за имущественото състояние на задълженото лице, включително за движението на парични средства по банковите сметки на жалбоподателя.

Констатирано е, че за периода на обхвата на ревизията - К. Г. Д. е продал и придобил недвижими имоти (приложени са копия от нотариалните актове) и МПС. Към настоящия момент не притежава МПС.

На лицето е връчено Искане за представяне на документи и писмени обяснения от задълженото лице (ИПДПОЗЛ) №Р-22221422001297-040-001/10.06.2022г., в отговор на което са представени писмени обяснения, приети с вх. №59-00-533 от 18.07.2022г..

С Протокол №Р-22221422001297-11ПД-001/13.07.2022г. са приобщени доказателства, събрани в хода на други контролни производства.

В хода на предходно контролно производство - проверка за установяване на факти и обстоятелства, на ревизираното лице са връчени други две ИПДПОЗЛ №П- 22221420132737-040-001/14.08.2020г. и ИПДПОЗЛ №П 22221420132737-040- 002/18.09.2020г. Представени са част от изисканите документи, в това число годишни данъчни декларации /ГДД/ по чл. 50 от ЗДДФЛ за 2015г., 2016г.; 2017г.; 2018г., 2019г.

С писмо изх. №0200016-181-0040182/04.06.2020г. по регистъра на дирекция „Събиране“ при ТД на НАП С. е представена справка за проучено имуществено състояние и категоризация на дълга на „ПИНОТ ТРЕЙДИНГ“ ЕООД. Посочено е, че след проучване и анализ на имуществото, годно за обезпечение на предполагаемите задължения, е установено, че дружеството не притежава активи и единствено е декларирано банкови сметки. От ТД на НАП-П., дирекция „Събиране“ са наложени обезпечителни мерки върху банковите сметки на „ПИНОТ ТРЕЙДИНГ“ ЕООД по изпълнително дело /ИД/ №16140003724/02.07.2014г. във всички банки на територията на Република България. Общият остатък на неплатените задължения с в размер на 37 357 764,76лв. Предвид събраните доказателства за имущественото състояние на дружеството и с оглед очакваната събираемост, публичният дълг на „ПИНОТ ТРЕЙДИНГ“ ЕООД към 30.09.2022г. е категоризиран като несъбираем.

Установено е, че на дружеството „ПИНОТ ТРЕИДИНЕ“ ЕООД е извършена ревизия, приключила с РА №Р 16001617008272-091-001/05.10.2018г., с който са установени задължения за данък върху дивидентите и ликвидационните дялове на местни и чуждестранни физически лица за периодите от 01.01.2015г. до 30.09.2017г. Дружеството не е декларирано разпределение на печалба и свързаното с това начисляване и внасяне на данък върху дивидентите в полза на съдружниците.

Съгласно подадените годишни данъчни декларации и оборотни ведомости, при ревизията на дружеството са установили следните данни за финансовото състояние на „ПИНОТ ТРЕЙДИНГ“ ЕООД:

Към 01.01.2015г., е установено началното салдо по метка 501 „Каса в левове“ на дружество „ПИНОТ ТРЕЙДИНГ“ ЕООД в размер на 3 269 500,05 лв., а крайното салдо на сметка към 31.12.2014г. възлиза на 202 674.71лв.

През 2015г. са отчетени дебитни обороти в размер на 2 03 5 342,66 лв. и кредитни обороти, възлизащи на 142 478.96 лв.. Крайното салдо на сметката към 31.12.2015г. с 5 162 363,75 лв. Констатирано е, че дебитните обороти са в преобладаващата им част в кореспонденция със сметка 502 „Каса във валута“ (1828 338,90 лв.), както и със сметка 5046. „Разплащателна сметка в

S. в Euro (201 013,20 лв.) и сметка 498 „Други дебитори“ (5 990,55 лв.). Посочено е, че по отношение на кредитните обороти, те са свързани с няколко вида стопански операции - погасяване на заеми и задължения към доставчици, плащане на данъци, извършване на разходи /външни услуги, финансови разходи, други/.

Към 01.01.2015 г. и към 31.12.2015 г. по сметка 502 „Каса във валута“ началното салдо е в размер на 543 161,11 лв. Отчетените по сметката дебитни и кредитни обороти в размер на 1 832 328.84 лв. са свързани с теглене на парични суми от S. в евро и в щатски долари и прехвърлянето им в касата на дружеството в лева.

Към 01.01.2016 г. началното салдо на сметка 501 „Каса в лева“ е в размер на 5 162 363,74 лв., а към 31.12.2016 г. е в размер на 5 246 001,83 лв.. Дебитните обороти в преобладаващата си част са кореспонденция със сметка 5046 „Разплащателна сметка в S. в Euro“ (137 217,08 лв.). Другите дебитни обороти са различни разчети. Посочено е, че кредитните обороти, те са свързани също с разчетни отношения.

Към 01.01.2016г. сметка 502 „Каса във валута“ е с начално салдо в размер на 543 161,11 лв. Дебитните обороти в размер на 151 046.39 лв. са свързани с теглене на парични суми от S. в евро и в щатски долари, кредитни обороти няма за годината. Крайното салдо към 31.12.2016г. е в размер на 694 207.50 лв.

Към 01.01.2017г. началното салдо на сметка 501 „Каса в левове“ е в размер на 246 001,83 лв., към 31.07.2017г. то е сведено до 2 402.80 лв., към 31.08.2017г. е в размер на 135.87 лв., а към 28.09.2017г. наличните парични средства по сметка 501 са в размер на 1 018.17 лв.

Визирано е, че при анализ на операциите е констатирано, че разликата между салдото на сметка 501 „Каса в левове“ към 01.01.2017г. (5 246 001,83 лв.) и салдото към края на времевия обхват на извършената ревизия (1 019.88 лв.) е в размер на 5 244 981.95 лв. и произтича от:

-2 740 411,20 лв. сторнирани разчети с 4 контрагента, които не са извършили определени плащания към ревизираната фирма и касаят стари периоди за посочените контрагенти - през 2013г. и 2014г.;

-2 286 665,25 лв. - коригирана („червена“) счетоводна операция (501/425) с основание „грешно отразен дивидент от минали години“ и 211341.79 лв. технически грешки и приближения от превалутиране;

-6 563.71 лв. - други движения и осчетоводявания по сметката.

Във връзка с горното при ревизията на дружеството е направен анализ на счетоводна сметка 425 „Задължения за съучастия“, за която е установено, че крайното салдо към 31.12.2014г. и към 31.12.2015г. е едно и същи - кредитно в размер на 3 609 686.45 лв. /т.с. не са извършвани операции/.

Към 31.12.2016г. то е в размер на 2 286 665.25 лв. в резултат на отразен през 2016г. дебитен оборот в размер на 1 323 021,20 лв. Остатъкът в размер на 286 665,25 лв. е предмет на коригираща („червена“) котировка към 01.01.2017г.. Установено е, че това с една от причините за значителното намаление на счетоводните касови наличности до техния фактически размер, установен с протокол в обект на дружеството, което отново нулира сметка 425 през 2017г.

Установено е извършването на банкови преводи от разплащателна сметка на „ПИНОТ ТРЕЙДИНГ“ ЕООД към банкови сметки на физическите лица - К. Д., А. М. и М. М.. В този контекст е извършена проверка по ЕГН на въпросните лица в регистъра на банковите сметки и сейфове, на основание чл. 56 от Закона за кредитните институции. Констатирано е, че лицата нямат сейфове, притежаваните от тях сметки са подробно описани и в приложени справки. Установени са

трансфери и прехвърляния на парични средства от банковата сметка на дружеството към лични сметки на физическите лица, като са констатирани и извършени разходи, за които няма доказателства, че са свързани с дейността на дружеството (например: извършвани са плащания свързани с покупката на самолетни билети, хотели, ресторантски услуги и др., без да съществуват командировъчни заповеди; извършвани покупки в търговски обекти). Също така, регистрирани са тегления от банковата сметка на дружеството чрез АТМ на различни суми от посочените физически лица.

В хода на ревизията на „ПИНОТ ТРЕЙДИНГ“ ЕООД не са представени документи и доказателства за предоставени парични заеми от страна на ревизираното дружество към съдружници, управители и свързани с тях физически лица, нито протоколи от общото събрание на съдружниците за разпределение на дивиденди.

В хода на ревизията на „ПИНОТ ТРЕЙДИНГ“ ЕООД не са представени документи и доказателства за предоставени парични заеми от страна на ревизираното дружество към съдружници, управители и свързани с тях физически лица, нито протоколи от общото събрание на съдружниците за разпределение на дивиденди.

Предвид посоченото в РА №1М6001617008272-091-001 05.10.2018г., е прието, че липсват документи за основанието на извършените в счетоводството на дружеството „червени“ операции, както и за извършените трансфери на парични суми от сметки на дружеството към съдружниците за лични нужди или за покупки, несвързани с дейността на дружеството. Направен е извод за извършено скрито разпределение на печалбата към свързани с ревизираното дружество лица (управители и съдружници). Прието е, че всички парични трансфери, установени в хода на ревизията на дружеството, който имат „категорично и безспорно частен характер“, следва да се третираят като скрито разпределение на печалбата, съобразно §.1, т. 5, б.а“ от Допълнителните разпоредби /ДР/ на ЗКПО. За ревизираните периоди тези парични трансфери са: за 2015г - 942 404.24 евро или 1 843 182.48 лв.; за 2016г. - 1 151 750,74 евро или 2 252 628,65 лв. и за деветмесечието на 2017г. - 4 914 752.83 евро или 961 784.94 лв. Общо за трите ревизирани години на „ПИНОТ ТРЕЙДИНГ“ ЕООД е установен данък върху дивидентите по чл.38, ал. 3 от ЗДДФЛ общо в размер на 252 879.80 лв.

Не е спорно, че РА за задълженията на ТД е оспорен по административен и съдебен ред като е потвърден с решение №15 от 06.01.2020г. по административно дело №458/2019г. на АС-Пловдив, което е оставено в сила с решение №8811 от 06.07.2020г. по адм.дело №3501/2020г. на ВАС, Ю.

Визирано е, че при ревизията на К. Д. е извършен анализ на събраните доказателства, въз основа на които органите по приходите са констатирани, че са налице факти и обстоятелства за ангажиране на отговорността на ревизираното лице по реда на чл.19 от ДОПК като са приели, че са налице предпоставките, както по ал. 1, така и по ал. 2 на чл. 19 от ДОПК.

Изтъкнато е, че ревизираното лице попада в кръга на лицата, посочени като субекти на отговорността и по двете алинеи на чл.19.

По отношение на проявлението на предпоставките по чл. 19, ал. 1 от ДОПК е посочено, че когато не е подадена декларация или в нея са укрити факти и обстоятелства относно финансовото състояние на дружеството, елементът от фактическия състав на чл. 19, ал. 1 от ДОПК, свързан с необявяването на факти и обстоятелства, е винаги налице. Съгласно цитираната разпоредба, когато управител или член на орган на управление недобросъвестно извърши плащания в натура или в пари от имуществото на задълженото лице, представляващи скрито разпределение на печалба или дивидент или отчужди имущество на задълженото лице безвъзмездно или по цени, значително по-ниски от пазарните, вследствие на което имуществото на задълженото лице е намаляло и по тази причина не са изплатени данъци или задължителни осигурителни вноски.

Подробно е изследвано проявлението на фактическия състав по чл. 19, ал. 2 от ДОПК. Изтъкнато е, че с получените средства по банковите сметки на дружеството не са погасявани задълженията на дружеството за данъци и осигурителни вноски. Вместо това са извършвани разпоредителни действия с парични средства на дружеството в полза на управителя и съдружниците. Извършените плащания в полза на съдружниците, в това числи и на ревизираното лице, са квалифицирани като скрито разпределение на печалбата, като извършването им е безспорно установено с влязъл в сила ревизионен акт. Прието е, че в резултат на така извършените разпореждания с паричните средства на дружеството, е било невъзможно погасяването на публичните му задължения. Посочено е, че за периода на формиране на задълженията за данъци и осигурителни вноски, дружеството е разполагало с парични средства по банковите му сметки и в брой в касата на дружеството, но К. Д., в качеството на управител, не е разпоредил разплащания към бюджета, а сумите са прехвърлени по сметките на съдружниците или теглени в брой, което е довело до невъзможност да бъдат събрани задълженията на дружеството.

Във връзка с въведеното с разпоредбата на чл. 19, ал. 2 от ДОПК ограничение на отговорността до размера на извършените плащания, органите по приходите са посочили, че само К. Д. е получил парични средства от „ПИНОТ ТРЕЙДИНГ“ ЕООД, както следва: през 2015 г. - 779 870.00 евро; през 2016 г. - 804 220 евро и през 2017 г. - 259 970,00 евро. Така получените суми (в резултат на разпореждане с парични средства на дружеството) са многократно по-високи от размера на непогасените публични задължения на дружеството, възлизащи общо на 129 542,48лв.

Посочено е, че жалбоподателят е оспорил РА по административен ред по съображения, че не е ясно точно на кое основание е ангажирана отговорността му. Подчертал е, че няма недобросъвестно поведение, което да води до невъзможност

за събиране на публичните задължения на дружеството. Твърдял е, че не е участвал при извършената ревизия на дружеството и констатациите на РА са му непротивопоставими. Не е оспорил плащанията, но е посочил, че те не представляват скрито разпределение на печалбата. Навел е и довода, че за периода, за който се отнасят публичните задължения е имало и друго лице вписано като управител на дружеството.

Ответникът не е споделил направените възражения. Констатирал е, че е възложена ревизия и е издаден РА за установяване на отговорност на К. Д. за публични задължения па друг субект управляваното от него „ПИНОТ ТРЕЙДИНГ“ЕООД. Дружеството има непогасени публични вземания, произтичащи от влязъл в сила РА №Р 16001617008272-091-001/05.10.2018г. за установяване на данък върху дивидентите и ликвидационните дялове на местни и чуждестранни физически лица с обхват за периодите от 01.01.2015г. до 30.09.2017г., както и от деклариращи, но невнесени задължения, посочени в декларации обр. 6 за за ДОО за осигурители, ЗОВ за осигурители и УПФ за осигурител.

Визирано е, че в РА като правно основание за реализиране на отговорността е посочена разпоредбата на чл. 19, ал. 2 от ДОПК и подробно са изследвани предвидените в нея предпоставки, независимо, че органите по приходите са изложили и мотиви, касаещи проявлението на фактическия състав, уреден в разпоредбата на чл. 19, ал. 1 от ДОПК. Прието е, че в действителност няма ясно разграничение на двете хипотези, но това не означава съществено процесуално нарушение, доколкото това не е довело до невъзможност за ефективна защита на жалбоподателя срещу ревизионния акт.

Прието е, че съобразно изложените в ревизионния акт и доклада към него мотиви, в случая органите по приходите са обосנוвали ангажирането на отговорността на жалбоподателя основно с изследване проявлението на предпоставките, уредени в чл. 19, ал. 2 от ДОПК. Визирано е, че с нормите на чл. 19, ал. 1 и 2 от ДОПК, законодателят е уредил особена хипотеза на лична имуществена отговорност на лицата, управляващи задължени за данъци и/или осигурителни вноски субекти или тези, които са длъжни да ги удържат и внасят (чл. 14, т. 1 и т. 2 от ДОПК). Фактическият състав на чл. 19, ал. 2 от ДОПК, послужил като основание за определяне на отговорност на ревизираното лице, се състои от отделни елементи, които следва да са намерили проявление при условие на кумулативност. Тзи елементи са: субект на отговорността е орган на управление или управител на задълженото лице; установено е наличието на извършени плащания в натура или в пари от имуществото па задълженото лице, представляващи скрито разпределение на печалбата или дивидент, или отчуждаване на имущество безвъзмездно или по цени, значително по-ниски от пазарните; необходимо е да е налице непосредствена причинно-следствена връзка между извършените действия и невъзможността да се събере задължението за данъци и/или задължителни осигурителни вноски, т.е. да е

налице волево поведение на субекта, като същият съзнава, че това води до невъзможност да се съберат публичните задължения. Не на последно място, следва да е налице установена обективна невъзможност публичните задължения да се съберат от задълженото лице по чл. 14, т. 1 и 2 от ДОПК, като в този смисъл отговорността по чл. 19 от ДОПК се явява субсидиарна и приложима, доколкото го вземането не може да бъде събрано от това лице.

Прието е, че в е безспорно, че К. Д. с бил управител на дружеството от 21.12.2010г. до 27.01.2020г. Обстоятелството, че за същия период или за по-голямата му част дружеството е имало вписани повече от един управител не съставлява пречка за ангажиране на отговорността на всеки от тях поотделно, стига да са налице останалите предпоставки за това. Разпоредбите на ДОПК, уреждащи субсидиарната отговорност, не въвеждат изискване за пропорционалност при ангажиране на отговорността или разпределяне го ѝ между всички лица, притежаващи едно и също качество. Целта на разпоредбите, касаещи ангажирането на субсидиарната отговорност чл. 19 от ДОПК, е уреждане на задължението на основния длъжник като ответникът е изтъкнал и заявеното от жалбоподателя, че не е имало разпределение на функциите между управителите и всеки е имал еднакви права.

Ответникът е приел, че е изпълнена и втората предпоставка, визирана в чл. 19, ал. 2 от ДОПК, а именно че жалбоподателят (В качеството му на управител на дружеството), е извършил плащания от имуществото на това лице, представляващи скрито разпределение на печалбата. Съгласно, т. 5. б. „а“ от ДР на ЗКПО скрито разпределение на печалбата са сумите, несвързани е осъществяваната от лицето дейност начислени, изплатени или разпределени под каквато и да било форма в полза на акционерите, съдружниците или свързани с тях лица, с изключение на дивидентите по т. 4, б. „а“ и „б“.

Прието е за безспорно, че в случая е наличието на плащания от сметките на дружеството „ПИНОТ ТРЕЙДИНГ“ ЕООД в полза на неговите управители и собствениците на капитала като в тази връзка е подчертано, че не се оспорва нито времето, в което е извършено разпореждането с парични средства на дружеството, нито размерът на разходваните в полза на посочените лица суми. Не се оспорва и това, че разпоредителните действия са извършвани с участието и/или със знанието на жалбоподателя в качеството му на управител на „ПИНОТ ТРЕЙДИНГ“ ЕООД.

Прието е, че ревизираното лице се домогва да докаже, че прехвърлените от касата на дружеството парични средства нямат характер на скрито разпределение на печалбата, като твърди, че представляват начислени и неизплатени дивиденти, отнасящи се за предходни периоди (2013, 2014, 2015), които са били декларирани и данъкът е внесен.

Ответникът е констатирал, че оспорващият не сочи доказателства за твърденията си, а се позовава се на заключението от извършена съдебно икономическа

(счетоводна) експертиза в съдебното производство по повод обжалване на ревизионния акт, издаден на дружеството, което обаче не е кредитирана нито от АС-Пловдив, нито от ВАС.

Ответникът е посочил, че съгласно издадения на „ПИНОТ ТРЕЙДИНГ“ ЕООД ревизионен акт, приобщен с Протокол №1 303503/10.11.2021г., е установено, че за 2012г., 2013г. и 2014г. ревизираното дружество е разпределило и изплатило дивидент около 9.3 млн. лв. общо. Установено е, че същите са начислени и изплатени и крайните салда на сметка 425 към 31.12 на всяка една от посочените години са нулеви. Съответно за 2015г., 2016г. и 2017г. дивиденди не са начислявани и не е удържан данък. По данни от оборотната ведомост с видно, че към 01.01.2015г. началното салдо /НС/ по сметка 501 „Каса В левове“ на „ПИНОТ ТРЕЙДИНГ“ ЕООД е било в размер на 3 269 500,05лв., а крайното салдо на сметка 501 към 31.12.2014г., възлиза на 202 674,71лв. -съгласно оборотна ведомост, присъединена е Протокол №1353497/10.01.2018г. По сметка 425 са установени дебитни обороти през 2016 г. в размер на 1 323 021.20 лв.. в резултат на което крайното салдо към 31.12.2016 г. е в размер на 2 286,665.25 лв. Именно тази сума е била предмет на извършена корекция „червена“ контировка“ към 01.01.2017г., което нулира салдото по сметка 425 през 2017г..

Прието е, че дори и след сторниращите статии, в 2015г. липсва оборот по сметка 425, а през този отчетен период са извършени парични трансфери на стойност 1 843 182,48 лв. За 2016 и за 2017г. дебитният оборот по сметка 425 е съответно 1 323 021,20 лв. и 2 286 665,25 лв., а плащанията са в размер съответно 2 252 628.65 лв. и 961 784.94 лв. С оглед това – ответникът е посочил, че не може да се сподели тезата, че сумите по трансферите са изплатен дивидент от предходни отчетни периоди, и поради това, че е налице значително разминаване на общата стойност на трансферите /5 057 596,07 лева/ спрямо стойността на „неизплатените“ дивиденди - 3 609 686.45 лв.

Подчертано е, че в хода на процесната ревизия дружеството не е ангажирало изисканите документи по връчено ИПДПОЗЛ №П- 22221420132737-141-001/09.04.2021г. и ревизиращият екип е бил възпрепятстван да извърши и проверка на място, като единствените относими доказателства в случая са тези, събрани в хода на предходни контролни производства.

Също е изтъкнато, че освен извършените плащания от банковите сметки на дружеството в полза на съдружниците, е установено и извършването на други разходи, включително покупки на стоки и услуги, включени в общия размер на сумите, квалифицирани като скрито разпределение на печалбата, за които не се представят доказателства и дори не се излагат твърдения, че са свързани с дейността на дружеството. Същото е прието и за установените тегления на парични средства от А., за които няма данни да са постъпили В касата на представляваното от жалбоподателя юридическо лице.

Като обоснован е прието извода на органите по приходите да третирали като плащания, представляващи скрито разпределение на печалбите, всички суми, изплатени в полза на управителите и съдружниците в „ПИНОТ ТРЕЙДИНГ“ ЕООД, включително тези, използвани за покупка на стоки и услуги, несвързани с дейността на дружеството. Така установеното разпореждане с парични средства на дружеството, е прието от ответника, че не може да е било осъществявано без знанието на ревизираното лице като в случая не се правят и изрични възражения в тази насока. Жалбоподателят като управител на „ПИНОТ ТРЕЙДИНГ“ ЕООД е подписвал документи, счетоводна и финансова документация и е разполагал с пълна информация за имущественото състояние на дружеството, знаел е за съществуващите изискуеми и невнесени задължения на „ПИНОТ ТРЕЙДИНГ“ ЕООД, предвид което е следвало своевременно да бъдат погасени с наличните по банковите сметки или в брой парични средства. Съгласно разпоредбата на чл. 141, ал. 1 от Търговския закон (ТЗ), управителят представлява дружеството, организира и ръководи дейността му няма съмнение, че разполагайки с пълната информация за имущественото и финансовото му състояние, за жалбоподателя е било невъзможно да не знае, че в резултат на отклоняването на парични средства от касата на дружеството настъпва намаление в размера на имуществото му, което от своя страна води до невъзможност за погасяване на изискуемите задължения.

Предвид това от ответника е прието, че е налице и следващият елемент от фактическия състав по чл. 19, ал. 2 от ДОПК - а именно пряката и непосредствена връзка между поведението на субекта на отговорността (извършеното разпореждане със средства на дружеството) и невъзможността същите да бъдат събрани. Както и самите органи по приходите са изтъкнали, по банковите сметки на дружеството са постъпвали суми, които са били напълно достатъчни за покриване на публичните му задължения. Същите обаче не са погасявани, не само установените с ревизионен акт, но и декларираните такива от лицето, за възникването на които управителят няма как да не е бил наясно. От друга страна при разходването на всички парични средства, с които дружеството разполага, с участието и знанието на управителя, няма как да се приеме, че същият не е съзнавал, че пречатства погасяването на публичните му задължения. Невъзможността задълженията на дружеството да бъдат събрани е приета въз основа на отговор от дирекция „Събиране“ при ТД на НАП „П.“ за предприети са действия за събиране на публичните вземания от самото задължено юридическо лице. но изпълнението е било неуспешно. Установено е също, че „ПИНОТ ТРЕЙДИНГ“ ЕООД не притежава активи (движимо и недвижимо имущество), които да обезпечат задълженията му, нито наличности по банковите си сметки, поради което дълга е определен като трудносъбираем.

С оглед изложеното – е потвърден РА.

В съдебното производство нови доказателства относно спора не са събрани, освен

че е приложено делото на АС-Пловдив.

СЪДЪТ ОТ ПРАВНА СТРАНА ПРИЕМА СЛЕДНОТО:

Касателно компетентността на издателя на потвърждаващото решение №251 от 23.02.2023г. Ж.Б., възражението за нищожност не се споделя. Видно е, че това лице в условията на заместване на титуляра П. на длъжността е издало решението, за което са ангажирани конкретни доказателства на л.17 и л.18. последната заповед е за командироването на титуляра, а първата е заповед № ЗЦУ-ОПР-53/01.12.2022г. за заместването му от Ж.Б., считано от 22 до 24.02.23г..Принципно обосновано е и възражението на ответника, че дори да не беше породено правоотношение на заместване, и да имаше нищожност, то при липса на изричен потвърждаващ акт, РА се счита за мълчаливо потвърден т.е. хипотетичната нищожност на решение №251 – не би се отразила на законосъобразността на акта вкл. и не би проектирана нищожността си върху същия.

Касателно РА- той също не е нищожен. Съобразно чл.119, ал.2 от ДОПК е издаден от органа, възложил ревизията –Хр.М. и от ръководителя на ревизията – Б. С.. За наличието на ел.подписи – са приложените доказателства на диск на л.70.

На следващо място се констатира, че в производството не са допуснати процесуални нарушения от категорията на същественията такива. Фактите правилно са ияснени. По отношение задълженията на дружеството –същите са установени с РА №16001617008272-091-001 от 05.10.2018г., потвърден с решение №705 от 12.12.2018г. на директора на дирекция „ОДОП“ –П., който РА е бил оспорен по адм.дело № 458/2019г. на АС-Пловдив, приложено по настоящето производство. С протоколно определение от 16.01.2024г. настоящият състав е оставил без уважение доказателственото искане по т.7 от жалбата, касаещо изслушването на ССТВЕ относно определянето на задълженията, тъй като е посочил, че им влязъл в сила РА, поради което е уважено и искането за прилагане на делото на АС-Пловдив.

Не се приема, че има неяснота в правното основание на РА, тъй като макар за органите по приходите да е безспорно, че са реализирани и двете предпоставки по ал.1 и по ал.2 на чл.19 от ДОПК –то изрично това е обсъдено в решението на по-горестоящия орган, поради което не се приема, че има допуснато процесуално нарушение. Правилно е визирано кое е изпълнителното деяние- а именно действията и бездействията на управителя като за периода на формиране на задълженията за данъци и осигурителни вноски, дружеството е разполагало с парични средства по банковите си сметки и в брой в касата на дружеството, но К. Д., в качеството на управител, не е разпоредил разплащания към бюджета, а сумите са прехвърлени по сметките на съдружниците или теглени в брой, което е довело до невъзможност да бъдат събрани задълженията на дружеството. Ответникът е разгледал и установил безспорно предпоставките за ангажиране на отговорността на дружеството по чл.19, ал.2 от ДОПК, касаещо скрито разпределение на печалбата, което съдът споделя.

На следващо място СЪДЪТ намира, че РА е материално законосъобразен.

В тази връзка трябва да подчертае, че субект на отговорността по чл. 19, ал. 2 ДОПК е лице, намиращо се в определена правна връзка със задължено юридическо лице по чл. 14, т. 1 и 2 ДОПК. Конкретно това е управителят Д. /бил такъв от 21.12.2010г. до 27.01.2020г./ като основание за отговорността е недобросъвестното извършване на действия, водещи до намаляване на имуществото на задълженото лице, което е причина да останат непогасени задължения му. Съответно отговорността е за непогасените публични задължения и е до размера на извършените плащания, респ. до размера на намалението на имуществото. В приложимата към спора разпоредба на чл. 19, ал. 2, т. 1 ДОПК действието на имуществено разпореждане е извършването на плащания в натура или в пари от имуществото на задълженото лице, представляващи скрито разпределение на печалбата.

Не е спорно, че релевантни за отговорността по чл. 19, ал. 2 ДОПК са не всички намаляващи имуществото на задълженото лице действия на разпореждане, а само изчерпателно изброените в разпоредбата и само за тях се изследва причинната връзка с непогасяването на публичните задължения на юридическото лице по чл. 14, т. 1 и т. 2 ДОПК. Може да се възразява върху тези факти или наличието на причинна връзка с поведението на длъжника вкл. може да се упражни контрол върху законосъобразността на РА за задълженията на ТД, ако не са противопоставими на жалбоподателя. В тази връзка съдът не приема, че РА №16001617008272-091-001 от 05.10.2018г. за задълженията на ТД –е непротивопоставим на оспорващия. Касае се за влязъл в сила стабилен ИАА, доколкото жалбата на дружеството е била отхвърлена, видно от приложеното дело на АС-Пловдив. В това производство двамата управители К.Д. и А.М. – са били представлявани от адв.К.. Отделно от това, видно от делото на л.15 е разписвано, че К. Д. лично е получил решение №705 от 12.12.2018г., с което е потвърден РА. Не се споделя твърдението, че лицето не е взело участие по делото, тъй като съдът констатира, че жалбата е подадена от двамата управители, чрез пълномощника адв.Д.. От същия има пълномощно по делото. В действителност подписано е от единия управител, но това упълномощаване е било допуснато както в производството пред АС-Пловдив, така и при оспорването пред ВАС по адм.дело №3501/2020г. I.o.. Упълномощаването от единия управител е задължило ТД. Последното е участвало активно в производството чрез същия пълномощник, който е понастоящем и адвокат на К. Д.. В това производство пред АС-Пловдив по установяване на задължения на ТД са допускани доказателствените искания на дружеството вкл. и за СЕ, която не е кредитирана, което е друг въпрос. Недопустимо е чрез нова такава – и в настоящето производство да се правят различни установявания по отношение на този факт. Следва да се има предвид, че

подробно именно съставът на ВАС е направил констатации защо има скрито разпределение на печалбата и защо се дължи данък т.е. касателно самото задължение на ТД. Ето защо опита на оспорващия да избяга от тези констатации чрез твърдения за неправилно осчетоводяване и пропуски –означава незачитане стабилитета на посочения РА и съдебните решения.

Не е спорна и съдебната практика по въпроса, че когато има изплащане на суми на управителя без правно основание се касае за скрито разпределение на печалбата по смисъла на § 1, т. 5, б. "а" ЗКПО. За да не е такава, трябва да има основание или да е оправдано разходването на тези суми за дейността на ТД. При подобни плащания пряка е причинната връзка с намаляване на имуществото на главния длъжник със стойността на извършените плащания. В случая отговорността е на управителя и тя е виновна – съзнателно същият е избрал да не погаси изискуемите публични задължения на ТД, а вместо това е извършил правно укорими действия, представляващи скрито разпределение на печалбата. /напр. в този смисъл е решение № 4258 от 8.04.2024 г. на ВАС по адм. д. № 11723/2023 г., I о., решение № 948 от 27.01.2023 г. на ВАС по адм. д. № 11326/2021 г., I о.. Изрично тази съдебна практика –сочи, че солидарната отговорност по чл.19 от ДОПК не противоречи на принципа за пропорционалност. Така съобразно мотивите, съдържащи се в решение на Съда на Европейския съюз от 13 октомври 2022 г., по дело C-1/21, член 273 от Директива 2006/112 и *„принципът на пропорционалност трябва да се тълкуват, в смисъл, че допускат национална правна уредба, която предвижда инструмент на солидарната отговорност като описания в точка 1 от диспозитива на настоящото решение, който обхваща и лихвите за просрочие, които юридическото лице дължи поради неплащането на данъка върху добавената стойност в императивните срокове, установени с разпоредбите на тази директива, в резултат на недобросъвестно извършените действия на посоченото за солидарно отговорно лице.“*.

Следователно конкретно на първо място предвид посочената правна рамка –съдът установява, че ТД, чиито управител е бил Д. има задължения с влязъл в сила РА. Този дълг не е събран и е определен като трудно събираем, което е видно от писмо изх. №0200016-181-0040182/04.06.2020г. по регистъра на дирекция „Събиране“ при ТД на НАП С. вкл. за образуваното изпълнително дело /ИД/ №16140003724/02.07.2014г. По това дело общия остатък на неплатените задължения на „Пинот Трейдинг“ ЕООД е в размер на 37 357 764,76лв., поради което правилна е констатацията на ответника, че от 30.09.2022г. дългът е категоризиран като несъбираем. Тези данни в съдебното производство не са опровергани.

По конкретно за самите задължения, както беше посочено те са установени с влязъл в сила РА №Р 16001617008272-091-001/05.10.2018г., с който са установени задължения за данък върху дивидентите и ликвидационните дялове на местни и

чуждестранни физически лица за периодите конкретно от 2016г. до 30.09.2017г. Дружеството не е декларирало разпределение на печалба и свързаното с това начисляване и внасяне на данък върху дивидентите в полза на съдружниците.

Следва да се има предвид, че както в производството при оспорване на този РА, така и по настоящия – не са представени документи за основанията за извършените трансфери на парични суми от сметки на дружеството към съдружниците за лични нужди или за покупки, несвързани с дейността на дружеството, което представлява скрито разпределение на печалбата към свързани с ревизираното дружество лица (управители и съдружници). Напр. няма данни, че ползваните хотели са във връзка с дейността на дружеството или участие на управителя в определено за дружеството мероприятие. Също разписки от ползвани ресторантърски услуги – да са свързани с делови обеда или вечери или за тегленията от АТМ – че парите на дружеството са използвани за дружеството. **Не е спорно, че тези суми трансферирани към жалбоподателя К. Д. през 2016 г. – са 804 220 евро и през 2017г. – са 259 970 евро.** Какъв е характерът на тези трансфери и дали се дължи от ТД данък – следва да се има предвид, че това обстоятелство /както се посочи по-горе/ е бил предмет на обсъждане вкл. по делото пред ВАС. Видно от решение №8811 от 06.07.2020г. по адм.дело №3501/2020г. на ВАС I.o.- има суми без правно основание заплащани и няма разпределян дивидент и това е скрито разпределение на печалбата по смисъла на §. 1, т. 5, б. „а“ от ДР на ЗКПО, като скритото разпределение на печалбата е форма на разпределяне на дивидент по § 1, т. 4, б. „в“ от ДР на ЗКПО. Изрично именно в това производство ВАС е направил изводи и касателно възраженията на ТД относно счетоводните записвания и защо не е кредитирана СЕ. Категорично е направен извода, че сумите по трансферите не са изплатен дивидент от предходни отчетни периоди, както се твърди и в настоящето производство. Съдът споделя тази констатация, че има плащания през посочените периоди не само към оспорвания, но и към другия съдружник, които плащания не са дивиденти от минали години, представляват скрито разпределение на печалбата и то в момент, в който дружеството има задължения. Налице е пряка причинна връзка между тези плащания и поведението на управителя Д.. Същият е знаел за задълженията на дружеството и въпреки това не е разпоредил заплащането им, съответно е разпоредил посочените трансфери в своя ползва и в полза на другия съдружник. Поради посоченото същият следва да отговоря за визирания дълг по реда на чл.19, ал.2 от ДОПК вкл. и за размера на лихвата.

На последно място относно давността – с жалбата до съда няма изрично такова възражение за конкретните задължения, но подобно възражение е било правено с възражението срещу РД за други задължения, за които е споделено. Видно от мотивите на РА на стр.8-ма лист 58 по делото – за II-ро тримесечие /01.04-30.06.2016г./ задължението за данък върху дивидентите и ликвидационните дялове

-е платимо до 31.7.16г., за III тримесечие –01.07. -30.09.16г. е следвало да се плати до 31.10.2016г. и давността тече от 01.01.2016г. и изтича на 31.12.21г., поради което т.6 от РД в РА е с коригиран размер –от 112 631,43лева /РД/ главницата е намалена на 25 597, 72лв./РА/ и лихвата от 68 406,35лв./РД/ е намалена на 15 103,86лв./РА/. Останала е сумата за третото тримесечие от 01.10. до 31.12.2016г., която е платима до **31.01.2017г.** и по правилата на чл.172, ал.1 от ДОПК –давността за това най-старо по РА задължение тече от **следващата година т.е. от 01.01.2018г. и преди** да изтече на 31.12.22г. обаче е възложена ревизия по чл.19 от ДОПК – като е издадена ЗВР на **17.03.2022г.** /л.29/, РД е издаден на 31.10.22г., а РА на 25.11.2022г.. Видно от ал.2 на чл.172 от ДОПК – с акта за установяване т.е с **РА от 25.11.2022г.** е прекъсната т.е. от 25.11.2022г.- тече нова 5-годишна давност, тя съответно със оспорването от 16.03.2023г. е спряна. Следователно нито 5 годишната давност е изтекла, нито абсолютната такава от 10 години, тъй като за най- старото задължение – данъка върху дивидентите за IV тримечие на 2016г. давността тече не от 01.01.2017г., а **от 01.01.2018г.**, тъй като то е платимо до 31.01.2017г. и давността тече от следващата година. Съответно същата би изтекла на 31.12.2027г., поради което този въпрос на посочения етап за давността не стои вкл. и защото не се прилага служебно.

Следователно –жалбата е изцяло неоснователна и следва да се отхвърли.

Следва с оглед изхода от спора на ответника да се присъди юрк.възнаграждение от 2114 евро изчислено съобразно мат.интерес общо от 130 242,48лв. по чл.7, ал.2 т.5 от Наредба 1/2004г..

ВОДИМ СЪДЪТ

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ като неоснователна жалбата на К. Г. Д., ЕГН [ЕГН] от [населено място] ул. Г., №29, ет. 2, ап. 5, чрез адв.К., срещу РЕВИЗИОНЕН АКТ (РА) №Р-22221422001297-091-001 от 25.11.2022г., издаден от Х. Б. М.– орган, възложил ревизията, и Б. К. С. – ръководител на ревизията, потвърден с РЕШЕНИЕ №251 от 23.02.2023г. на Директора на Дирекция „ОДОП“, с който РА на основание чл.19, ал. 2 от ДОПК е ангажирана отговорността му в качеството на управител на „ПИНОТ ТРЕЙДИНГ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], за задължения на дружеството в **общ размер на 130 242,48лв.** общо главница и лихви, от които: **73 686.96лв. и съответните лихви в размер на 41 053.15лв. за данък върху дивидентите и ликвидационните дялове на местни и чуждестранни физически лица** /за IV тримесечие на 2016г. сумата от 25 597,72лв. главница и лихва от 15 103,86 лева лихва –т.6 от РА и за м.01.,09.2017г.-48 089,24лв. главница и 25 949,29лв. лихва –т.7 от РА/; както и за вноски за държавното обществено осигуряване (ДОО) за осигурители за периодите от м. 02.2017г. до м. 05.2017г. м. 09.2017г., от м. 11.2017 г. до м. 04.2018 г. и от м. 07.2018г. до м. 11.2018г. в размер

на **6 227.38 лв.** и съответните лихви в размер на **2 920.27 лв.**; за вноски за универсален пенсионен фонд (УПФ) за осигурители за периодите от м. 03.2017г. до м. 05.2017г., м. 09.2017г. от м. 11.2017г. до м. 04.2018г. и от м. 07.2018г. до м. 11.2018г. общо в размер на **1 584.26лв.** и лихви в размер на **744.46лв.** и за здравноосигурителни вноски за осигурители за периодите от м. 03.2017г. до м. 05.2017г., м. 09.2017г. от м. 11.2017г. до м. 04.2018г. и от м.07.2018г. до м.11.2018г. - общо в размер на **2 739.01лв.** и съответните лихви в размер на **1 286.99 лв.**

ОСЪЖДА жалбоподателя да заплати на НАП сумата от 2114 евро, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението може да се обжалва с касационна жалба в 14-дневен срок пред ВАС чрез АССГ от съобщаването му като указва на страната с правен интерес от обжалване, че при такова следва да окомплектова жалбата си с препис, пълномощно за пред ВАС и внесена такса по сметка на ВАС от 533 евро.

Преписи на страните.

СЪДИЯ: